Війна, яка забрала мої спокійні ночі

Данило Жуковський

Війна забрала мої спокійні ночі,
Мій тихий сон і ранкову блакить.
Тепер я заплющую втомлені очі,
Та серце від страху не хоче спочить.

Я вчуся заснути під звуки тривоги,
Вчуся не слухати кожен удар.
Та пам'ять малює знайомі дороги,
А ніч повертає пережитий кошмар.

Колись я не думав про те, що настане,
Не рахував відстань між домом і сном.
Тепер кожна тиша підозрілою стане,
А спокій здається далеким вікном.

Я втомився боятися ночі,
Втомився чекати поганих новин.
Хочу бачити радість у рідних очах,
Хочу знати, що завтра не буде руїн.

Нехай повернуться зорі на небо,
Нехай місяць освітить наш шлях.
Я більше нічого великого не хочу —
Лиш миру у наших домах.

Війна забрала мої спокійні ночі,
Та хай не забере мою віру в життя.
Я хочу, щоб знову розплющені очі
Побачили мирне, ясне майбуття.